

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **P., nar. X., bytom S.**, zastúpeného advokátkou JUDr. A., A., proti žalovanej: **I., nar. X., bytom O.**, zastúpenej advokátom JUDr. B., N., IČO: X., adresa doručenia: F., **o zaplatenie zmenkovej istiny 50 000,- eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 11 CbZm 6/2011, na dovolanie žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, zo 07. februára 2013, č. k. 13 CoZm 5/2012- 444, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie sa **z a s t a v u j e .**

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Žiline rozsudkom z 25. januára 2012, č. k. 11 CbZm 6/2011-210 ponechal v platnosti zmenkový platobný rozkaz vydaný 10. marca 2011, č. k. 19 Zm 39/2010-17 a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet zástupcu 2 561,26 eur náhrady trov konania.

V odôvodnení súd prvého stupňa poukázal na rozsiahle svedecké dokazovanie, z ktorých predovšetkým pri svojom rozhodovaní vychádzal, a z ktorého ustálil, že žalobkyňa dlhšiu dobu poskytovala žalovanej finančné prostriedky, ktorých vrátenie bolo kryté podpisovaním zmeniek. O tejto praxi svedčí viacero zmienek predložených v súdnom konaní. Dôkazné konanie sťažuje skutočnosť, že pri vyplácaní a poskytovaní finančných prostriedkov neboli prítomné ďalšie nestranné osoby, ktoré by sa mohli vyjadriť k tomu, akým spôsobom a v akom rozsahu boli poskytované finančné prostriedky. Výsledok vykonaného dokazovania je tak nejednoznačný a svedecké výpovede, či potvrdenia predkladané účastníkmi, nemohli

objasniť situáciu medzi účastníkmi. Súd dokazovanie vyhodnotil tak, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno, a nepreukázala ňou tvrdené námietky, ktoré uplatnila proti zmenkovému platobnému rozkazu. Súd preto zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Žiline ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa. Dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a rozsudkom zo 07. februára 2013, č. k. 13 CbZm 5/2012-444, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1 448,44 eur náhrady trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že prejednanie námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu podľa § 175 ods. 4 O. s. p. sa obmedzuje výhradne na posúdenie oprávnenosti námietok. Dôkazné bremeno o námietkach nesie žalovaný, ktorý je povinný preukázať dôvodnosť svojich námietok.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že výsledok dokazovania svedeckými výpoveďami nebol jednoznačný, čo sa týka objasneniu situácie pri podpise zmenky. Rozhodné potom bolo, že sama žalovaná uvádzala protichodné tvrdenia, keď na jednej strane tvrdila, že zmenka bola neúplná a strane druhej, že podpisovala čisté papiere, pričom rozumným spôsobom nevysvetlila, prečo vlastne listinu podpísala. Taktiež k námietke neexistujúcej kauzy nevysvetlila, prečo podpisovala čisté papiere a medzi nimi nielen zmenku ale aj zmluvu o pôžičke, ktorú predložil žalobca, a ktorej originál bol vykonaný ako dôkaz na pojednávaní. Pokiaľ ide o potvrdenie zo 07. februára 2011, ktoré mal vystaviť žalobca a malo potvrdiť, že žalovaná nič nedlhuje, žalobca svoj podpis na tejto listine poprel a žiadal vykonať znalecké dokazovanie na pravosť podpisu. Žalovaná po spochybnení dôkazu originál nepredložila a sama uviedla, že originál nemá k dispozícii. Preto nebolo možné jednoznačne ustáliť, že bol vyhotovený žalobcom. Ďalej odvolací súd uviedol, že súhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že i v prípade preukázania pravosti podpisu na potvrdení, toto samo osebe nemá žiaden vplyv na existenciu, resp. neexistenciu dlhu žalovanej z predmetnej vlastnej zmenky a ani na dôvodnosť uplatneného nároku. Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že súd prvého stupňa jasne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Rozhodnutie vyhodnotil ako presvedčivé a vecne správne, preto ho podľa ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

Proti tomuto rozhodnutiu podala dovolanie žalovaná. Žiada napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dovolaní poukázala na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvého stupňa. Podľa žalovanej rozhodnutie súdu prvého stupňa je neprípustným zásahom do jej základných práv a slobôd garantovaných ústavou. Postup odvolacieho súdu vydaním rozhodnutia považuje za nesprávny a taký, ktorým došlo k zásadnému zásahu do jej práv v konaní pred súdom a k zmareniu dostupnosti k spravodlivosti tým že:

- nevykonala ňou označené dôkazy v odvolacom konaní, o ktorých sa dozvedela až v odvolacom konaní, čím súd nemohol správne ustáliť skutkový stav,
- odvolací súd o novo navrhnutých dôkazoch uviedol, že neboli zdôvodnené niektorým z dôvodov podľa § 205a O. s. p., čoho opak je preukázaný písomnými podaniami jej právneho zástupcu. V podaní z 22. októbra 2012, ktoré bolo doručené súdu 24. októbra 2012 uviedla, že podaním zo 06. augusta 2012 doručila dôkaz, ktorý nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom prvostupňovom konaní.

Z uvedených skutočností žalovaná usudzuje, že rozhodnutie odvolacieho súdu nevykonaním navrhnutých dôkazov vychádza z mylného názoru, jeho postupom jej bola odňatá možnosť konať pred súdom tak, aby bol v rámci objektívnych možností riadne zistený skutkový stav. Tým je daná prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p.

Žalovaná podaním z 11. apríla 2013, ktoré bolo doručené súdu 12. apríla 2013, vzala dovolanie v celom rozsahu späť a žiadala konanie o dovolaní zastaviť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd /§ 10a ods. 1 O. s. p./ bez nariadenia dovolacieho pojednávania /§ 241 ods. 1 O. s. p./ rozhodol o dovolaní a späťvzati dovolania žalovanej tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia .

Podľa ustanovenia § 243b ods. 4 O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne. Ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd konanie uznesením zastaví.

Vzhľadom na to, že žalovaná vzala svoje dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie podľa § 243b ods. 4 O. s. p. zastavil.

Žalobcovi v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu dovolací súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. júna 2013

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Monika Poliačiková